

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๖

น้ำใจไปถึงไหนเย็นน้ำ

เมื่อวานนี้ทางโรงพยาบาลศูนย์มา มาส่งท่านปัญญาที่ไปรักษาหรือไปอะไรอยู่ที่โรงพยาบาลศูนย์ ดูเหมือนสักสี่วันละมั้ง เขามาส่งตอนบ่ายเมื่อวานนี้ เราก็ให้เครื่องมือเขาไป เครื่องมือผ่าตัดดมองและอะไรภายในสองอย่าง กับเครื่องมืออันเดี๋ยวนี้นี้ รวมแล้วสำคัญนั้นแหละ ราคามันหกล้านเมื่อวาน เราให้ไปเลยแหละ เราให้โรงพยาบาลเป็นผู้ส่งเองเลย บอก ตกลงกันเรียบร้อยให้ทางโรงพยาบาลเป็นผู้ส่งเอง ไม่ต้องให้ทางอื่นส่ง ซึ่งเราเคยส่งทางอื่นนะ คราวนี้เป็นเครื่องใหญ่ ราคามันตั้งหกล้าน เลยมอบให้ทางโรงพยาบาลศูนย์ส่งไปเลยทีเดียว

เราถามว่าจะนานเท่าใดมาถึง โอ๊ย คงนาน สั่งออกถึงเมืองนอกนูน เอามาจากเมืองนอกเข้ามาเลย ถ้าสั่งเมืองนอกตามธรรมดาไม่น่าจะต่ำกว่าสามเดือนที่เราเคยส่งเครื่องมือแพทย์นี้แหละ เครื่องใหญ่ๆ จะออกมาจากนูนเลย ไม่ได้ออกมาจากบริษัทในกรุงเทพฯ นะ เครื่องใหญ่ ๆ มักจะออกมาจากเมืองนอก ๆ มาถึงเลย ดูไม่ต่ำกว่าสามเดือนนะ แต่ยังไงก็ตามให้เขาสั่งแล้วตกมาเมื่อไรก็เมื่อนั้นแหละ เท่านั้นเอง คือมันตกมาเรื่อย ๆ ของตกมาจากที่นั่นที่นี้ไม่ได้ขาดนะ เหมือนสำนักงานประมาณ เป็นสำนักงานประมาณวัดป่าบ้านตาด มันไม่เคยขาด ดูจะไม่เว้นแต่ละวัน ๆ

ที่ทำงานใหญ่ เช่น สร้างตึกสร้างอะไร ๆ ส่วนใหญ่นี้เป็นอีกอย่างหนึ่ง บิลนี้ส่วนมากเครื่องมือแพทย์ โรงพยาบาลต่าง ๆ ทั่วไปหมด เมื่อตกลงให้เขาแล้ว สั่งไว้แล้วของตกมาแล้วเขาก็เอาบิลส่งเข้ามาๆ เราก็จ่ายเรื่อย ๆ อยู่อย่างนี้ ส่วนทางโรงเรียนหนองหานไม่ได้ให้เพราะกำลังไม่พอ ฟังเสียงดูความจำเป็นก็ไม่ค่อยหนักแน่นอะไรนัก ดูจะเป็นความเห็นที่สะดุดมากเกินไป เห็นเขาขอได้เราก็ขอ ขอแบบโก้ ๆ โห่ย์ ทุกอย่างเราต้องพิจารณาเรียบร้อยนะ ควรให้ปุ๊บเลย ไม่ต้องวินิจฉัยอะไร ไม่ควรให้ไม่ให้ ไม่ควรให้ด้วยดูด้วยอย่างนั้นมีนะ ดูด้วย

อย่างมาขอสู่มสู่มหัว เห็นเขาขอได้เราก็ขอเอา ขอแบบโก้ ๆ อย่างนี้ไม่ได้ มานี้ใส่ปี่วะเลยเทียว หลายประเภทคนที่ขอมา ขอมาด้วยความจำเป็นจริง ๆ ก็มี พอพูดขึ้นมันก็เข้าใจกันคนเรา ขอมาด้วยแบบที่ว่าลืมนิ้ว พุดง่าย ๆ ว่าจั้น ไม่จำเป็นจะต้องอะไรไปขอเอาเลยก็ได้ ถ้าอย่างนั้นเราใส่ปี่วะเลย พอแย็บออกมามันรู้ทันที อย่างที่มันจำเป็นอย่างนี้ไม่

ยาก ไม่ได้ขอ ให้เลย อย่างเป็นทางการโรงพยาบาลหนองบัวลำภูนี้ก็เหมือนกัน ตั้งแต่ขึ้นเป็นจังหวัดแล้วโรงพยาบาลจังหวัดนี้เราไม่เคยไป ไปแต่โรงพยาบาลอำเภอแต่ก่อน พอเรื่องนี้เป็นจังหวัดแล้วเราไปดู โห ไปหลายล้าน

พอเดินเข้าไปก็ไปเจอรถที่เขาจอดไว้ ดูทุกคัน ๆ หมอเขายังไม่รู้เพราะรถจอดอยู่ข้างล่าง รถเราไปจอดข้างบน เราเห็นรถเราเดินดูเรียบร้อยแล้วขึ้นข้างบน ถามเรื่องรถเรื่องรา เขา พอเขาตอบแล้วก็ตอบตามที่เราเห็น ไม่เคลือบแคลงจากกัน อันนี้เขาไม่ได้ขอ เราให้เลย อย่างงั้นนะ บางอย่างให้เลย บางอย่างได้ขอ หลายชั้นหลายตอนที่ผู้มาขอก็ดี การให้ของเราก็ดีไม่ได้ให้พรรคเดียวตอนเดียว ใครมาขอให้ส้อมสี่ส้อมห้า หรือปัดส้อมสี่ส้อมห้านี้เราก็ทำไม่ได้ ต้องมีเหตุมีผลทุกอย่าง หนองบัวลำภูตั้งแต่เป็นโรงพยาบาลจังหวัดแล้วนี้ได้ช่วยมากอยู่นะ หลาย ๆ ล้าน ที่เป็นอำเภอนั้นเราก็ช่วยอยู่ก่อนแล้ว พอมาเป็นจังหวัดทางอำเภอก็เลยให้เป็นสาธารณสุขไป หากว่าจำเป็นเราก็ช่วยเช่นเดียวกับจังหวัดนี้แหละ

เวลานี้กำลังช่วยทางจังหวัด เพราะจังหวัดรู้สึกว่าจะบางมาก ตั้งแต่ตั้งโรงพยาบาลใหม่ขึ้นเป็นระดับจังหวัด จึงได้ช่วยหลายด้านหลายทาง เครื่องมือสำคัญ ๆ เป็นล้าน เป็นล้าน ๆ ช่วยมามากแล้วนะ เราก็เคยพูดแล้วว่าเงินของพี่น้องทั้งหลายนี้กระจายทั่วประเทศไทย ไม่ได้ไปไหน เงินเข้ามาหาเรานี้จะออกหมดเลย ที่จะมากินจู้บ ๆ จีบ ๆ นี่บาทหนึ่งไม่มีเราว่างั้นเลย ใจของเรา บริสุทธิขนาดนั้น อำนาจแห่งความเมตตายังเห็นอันนี้อีก ครอบแล้วมันจะเอาความทุจริตมาจากไหน เราเรียกว่าเด็ดขาดเลยทุจริต มันข่องใจนิดหนึ่งนี้จะไม่ยอมฝืนเลย ถ้าโล่งใจ ๆ ด้วยการพิจารณาด้วยเหตุด้วยผลแล้วโล่งใจ ๆ นี้ออกเลย ๆ ออกมากออกน้อยออกเลย อย่างที่เมื่อวานมันก็หกล้าน ของเล่นเมื่อไร นี้ออกเลยเห็นไหมล่ะ

นี่ละเหตุผลมันพร้อมแล้ว เพราะเกี่ยวกับโรคสำคัญ ๆ พวกอะไรเกี่ยวกับมะเร็งบ้าง เกี่ยวอะไรที่จะทำอะไรกันกับสมอง เครื่องมือ ๆ พอหมอชี้แจงให้ทราบอย่างชัดเจนแล้วเราก็เห็นความสำคัญของเครื่องมือเครื่องนี้ เพราะฉะนั้นจึงให้เลย แน่อย่างนั้น โรงพยาบาลอุดรธานีถ้านับในประเทศไทยเราแล้ว เรียกว่าโรงพยาบาลศูนย์นี่เป็นที่หนึ่ง ที่เราช่วยมากกว่าโรงพยาบาลของเรา เพราะเราถือเป็นโรงพยาบาลศูนย์จตุรรวม จึงต้องให้หนักมือ อย่างตานี้ให้ร้อยเปอร์เซ็นต์ เครื่องมือตาให้ร้อยเปอร์เซ็นต์ เปิดเลยเชียว ยกให้หมอเป็นผู้พิจารณาเองเรื่องเครื่องมือตา

อะไรบกพร่องตรงไหน ๆ ควรจะซ่อมให้รีบซ่อม ไม่ควรซ่อมสั่งให้รีบสั่ง สั่งเลย ๆ ไม่ต้องมาขออนุญาตจากเรา ในเครื่องมือตาทุกเครื่องเลย คือไม่ต้องมาขอกับเรา ให้ถือ

เป็นความจำเป็นสำหรับหมอที่จะพิจารณาเครื่องมืออะไร ๆ แล้วควรจะเอาเครื่องมืออะไรให้สิ่งเลย สั่ง พอตกมาแล้วเครื่องมือมีคุณภาพสมบูรณ์แล้วส่งบิลเข้ามา ๆ เราก็จ่ายทางเช็ค ๆ ไปบริษัทนั้น ๆ เลย คือของที่ตกมานี้บิลนั้นมาจากบริษัทใด เขาก็บอก จำนวนเท่าไร ๆ แล้วจ่ายเช็คปั๊บผิงเลย ๆ ไม่ไปเกี่ยวกับโรงพยาบาล

มาเรื่อยละเรื่องบิลนะเพราะเราให้อยู่ทุกแห่งทุกหน ไปที่ไหนให้ ยิ่งที่ซอกแซกเรามักจะเข้าไปอย่างนั้น คือตั้งไว้ในใจแล้วยังไงก็ต้องได้ส่งเคราะห์ ไปก็ตุ้มเลย ๆ ๆ อย่างนั้นละ ถ้าทั่ว ๆ ไปนี้เห็นว่าพอพืดพอเหวี่ยงกันไปเราก็ไม่ค่อยเข้าไปนะ ถ้าอยู่ลึก ๆ ๆ มักจะเข้าไป เข้าไปก็ช่วยเลย ๆ เป็นอย่างนั้น ระยะเวลาที่ทั้งเอ็กซ์เรย์ ทั้งอัลตราซาวด์กำลังสั่งอย่างนี้แหละ เอ็กซ์เรย์มันก็เป็นล้าน อัลตราซาวด์นี้ประมาณสักเท่าไรนะสิม สั่งมามากต่อมาก ทั้งเอ็กซ์เรย์ ทั้งอัลตราซาวด์สั่งมามากนะ แต่เครื่องมือนี้มันจะสูงขึ้นเรื่อยนะ ไม่ลดขึ้นราคาเรื่อย เราจ่ายตามนั้นเลย

เวลานี้พอจำได้อยู่ก็คอมพิวเตอร์ อันนี้ก็แพงเหมือนกัน คอมพิวเตอร์ อย่างนี้ก็ให้ เร็ว ๆ มานี้ โรงพยาบาลไหนไม่รู้แต่จำได้ว่าได้ให้เร็ว ๆ นี้ เราได้เข้าไปดู ดูโรงพยาบาลไหนสิมแล้ว อย่างนั้นแหละทุกวันนี้ เหตุผลลงกันแล้วให้ แน่ะ อย่างนี้ละที่เอาบิลเข้ามาถึงจะรู้ว่า เป็นโรงพยาบาลไหน ๆ มันจำไม่ได้ มากขนาดนั้น เงินของพี่น้องทั้งหลายที่บริจาคที่เราได้ประกาศตั้งแต่ต้นแล้ว นี่ยังเป็นการผ่อนผันอยู่ เพราะอยู่ในความรับผิดชอบของเรา คำว่าผ่อนผัน คือเบื้องต้นเราบอกว่าทองคำกับบดอลลาร์เราจะเข้าคลังหลวงร้อยเปอร์เซ็นต์ไม่ให้แยกแยะไปไหนเลยเป็นอันขาด

ส่วนเงินสดนี้เราจะไม่ให้เข้า เราประกาศต้น ๆ เราจะออกช่วยพี่น้องชาวไทยทั่วประเทศ อันนี้เข้าต้นลำ คือทองคำกับบดอลลาร์นี้เข้าต้นลำ ส่วนเงินสดนี้จะออกกึ่งก้านสาขา เพราะฉะนั้นถึงออกมาเรื่อย ๆ ๆ ที่นี้เราก็เป็นคนพิจารณาเอง แยกแยะเอง เลยแยกเงินสดนี้ซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงสองพันล้านกว่า นี่เรียกว่าเข้าเท่านั้นไม่ได้มากนะ สองพันล้านกว่านี้ก็ดี แล้วออกข้างนอกอีกเท่าไร อย่างนั้นแล้ว นี่ที่เราปิดไว้เลย เราจะออกข้างนอกหมด ข้างในก็เป็นเราเป็นผู้จะช่วยจะทำมันก็ต้องเจียดเข้ามา ๆ เรื่อย ๆ อย่างนั้นละ

เราทำด้วยความบริสุทธิ์ใจ ทำแล้วไม่มีทะเลาะเบาะแว้งเบียดเบียนบัญชี จดอย่างนั้นจดอย่างนี้นะ เราไม่มี ไม่มีอะไรจะตายใจยิ่งกว่าธรรม ให้กันด้วยความบริสุทธิ์ใจแล้วผ่านเลย ๆ ดังที่เราช่วยโลกอยู่นี้ ไม่ว่าคนทุกข์คนจนเป็นความจำเป็นอยู่ที่ใด ๆ เข้าถึงกัน ๆ เหตุผลลงรอยกันเรียบริ้อยแล้ว จ่ายให้เลย ๆ ไม่ต้องมาเขียนนั้นเขียนนี้ จำนวนสักกี่พันกี่หมื่นล้าน เป็นอย่างนี้ทั้งนั้นละเรา เราไม่เคยจดเพราะความบริสุทธิ์ในหัวใจ และธรรมเป็นที่ตายใจ

แล้ว การที่จดนั่นจดนี่ก็คือว่าไม่เชื่อความบริสุทธิ์ของกันและกันใช่ไหม จึงต้องมี
 ลงทะเบียนบัญชีกำหนดกฎเกณฑ์เพื่อจะเอานี้เป็นหลักฐานยืนยัน เวลาเหตุการณ์เกิดขึ้น
 ด้วยความทุจริต แต่ธรรมนี้มีแต่สุจริตล้วนๆ ออกฝั่งๆ เลย ไม่ถามหาใคร นี่เวลาเรามี
 ความดีขนาดไหนเราจะไปนั่นก็ไม่มีใครมาทวงถามเรา แก่มีความดีขนาดไหนจึงจะไป
 สวรรค์ชั้นนั้น ชั้นนี้ๆ หรือถึงจะไปนิพพาน ไม่มีใครมาถาม ถามก็ตีปากเอาเลย ความดีข้า
 สร้างเองนี่จะแกมาทวงหาอะไร ความดีของฉนั้นฉนั้นสร้างเอง แกมายุ่งฉนั้นอะไร ยุ่งกับแกซี
 กำลังเป็นบ่าอยู่เดี๋ยวนี้ หายุ่งเรื่องของเขา ตัวเองไม่ดูตัวเอง ใส่เข้าไปตรงนั้นอีก

นี่ละเรื่องธรรมในใจ ฟังเอาพี่น้องทั้งหลาย เราเชื่อขนาดนั้นแหละ เราไม่มีแม่บาท
 หนึ่งที่จะเอาของพี่น้องทั้งหลายมาเป็นของตัวเอง ไม่มีเลย ฟังซิ เพราะฉะนั้นทำอะไรจึงทำด้วย
 ความบริสุทธิ์ ไม่จำเป็นต้องจดต้องอะไรๆ จ่ายไปแล้วก็แล้ว ให้ไปแล้วอย่างนี้นะ แต่ทาง
 วัดจะมาจดว่าให้อันนี้เท่าอันนั้นๆ ไม่มี จ่ายแล้วแล้วเลยๆ เหมือนกันหมด เป็นอย่างนี้ เราทำ
 มาอย่างนั้น เราก็บริสุทธิ์ใจ ใครจะมาต่อว่าต่อขานอะไรเราไม่เคยสนใจ การกระทำอยู่กับ
 เรา ความบริสุทธิ์อยู่กับเรา ไม่อยู่กับผู้อื่นผู้ใด เราพูดตรงๆ อย่างนี้แหละ นี่ธรรม ไปที่ไหน
 ให้อันนี้ด้วยความบริสุทธิ์ใจทั้งฝ่ายให้ฝ่ายรับแล้วพอๆ ไปเลย

ที่ช่วยในประเทศไทยเราช่วยทุกประเภทนะ คนทุกข์คนจนก็เต็มบ้านเต็มเมืองที่
 จะควรช่วยเหลือด้วยเหตุผลที่ควรช่วย เหตุผลนี้สำคัญมาก จะเข้าถึงเหตุผลนี้ก่อน เหตุผล
 สมบูรณ์เรียบร้อยแล้วควรจะให้เท่าไร สงเคราะห์เท่าไร ให้ตามนั้นๆ ให้แล้วแล้วเลยๆ
 ประเภทรายบุคคลอย่างนี้เราไม่ระบุชื่อนะ เรารักษาเกียรติเขา เกียรติเขาก็มี เวลาเราไปให้
 เขา แล้วไปโฆษณาว่าให้คนนั้นคนนี้ นี่ทำลายเกียรติเขาซึ่งควรจะมีอยู่ที่ไม่ควรจะทำลายกัน
 นอกจากเขาลงหนังสือพิมพ์ประกาศออกมา เห็นในหนังสือพิมพ์แล้ว ติดตามหนังสือพิมพ์
 เข้าไป จนกระทั่งไปถึงตัว แล้วสงเคราะห์สงหากันมาเรียบร้อยแล้ว เราอยากจะพูดก็พูดได้
 เพราะหนังสือพิมพ์ออกแล้ว

ถ้าเป็นเรื่องของบุคคลติดต่อกันโดยลำดับลำดับ เป็นความเชื่อใจๆ ให้คนเข้าไปถึง
 ตัวๆ เราไม่ถึง ให้คนของเราเข้าถึงเลย เอาเหตุผลออกมา หลักเกณฑ์ออกมาเรียบร้อยแล้ว
 ควรจะจ่ายเท่าไรเราจ่ายเลยๆ จ่ายแล้วผ่านไปเลยๆ อย่างนี้ตลอดมา เราทำอย่างนี้ นี่
 เรียกว่าบำเพ็ญธรรม ไม่มีความทุจริตแทรกเลย นี่มากทั่วประเทศไทย เป็นหลายๆ ล้วนนะ
 ที่ช่วยอย่างนี้ มันมากต่อมาก มีอยู่ทุกแห่งทุกหนทั่วประเทศไทย ขอมาทงไหนๆ นี้ ทางนี้
 ก็จ่ายไปอย่างให้พระอย่างนี้ จ่ายไปเรื่อย สั่งจ่ายเรื่อยๆ แล้วควรเราจะสั่งใครจ่ายก็แล้วแต่
 มันอยู่กับเรานะ ควรจะสั่งคนนี้จ่ายแทนก็ส่งเงินไปทางนี้ ใครจ่ายแทนส่งเงินไปทางนั้น จะ

ให้ใครจ่ายแทนส่งเงินไปทางนั้น เขาจัดการๆ เรียบร้อยไปเลย อย่างนี้ตลอดมา นี่คนทุกขคนจนหลายประเภท

สำหรับโรงพยาบาลนี้ไม่เคยปิด คนไข้รายใดเข้ามานี้รับเป็นเจ้าของหมดเลย ไม่ว่าจะที่ไหนที่ใกล้ที่ไกลรับเป็นเจ้าของ ให้หมอและพยาบาลและยา ทุกอย่างร้อยเปอร์เซ็นต์ บอกเลยว่านี่เป็นคนไข้ของเรา รับมา เท่าไร เท่านั้น ให้เลยปั้งเลย เป็นอย่างนั้น ไม่อิดไม่เอื้อน พอพูดอย่างนี้ก็ยังมีระลึกถึง มั่นบุญกรรมเกี่ยวโยงอะไรกับหมอตั้งนี้ ที่หมอตั้งเอาเราไว้ได้ เราไม่ตาย ได้ช่วยชาติก็คือหมอตั้ง ครั้นอยู่ๆ แกก็เป็นโรคปัจจุบัน โดดเข้าโรงพยาบาลกรุงเทพ ไม่มีญาติที่นี่ เขาก็โทรมาถึงเรา ก็เห็นแต่หลวงตาเคยรักษา เขาก็โทรมาหาเรา ทางนี้ก็รับปั๊บเลย บอกว่าคนนี้เป็นคนไข้ของเรา เอา ให้รักษาร้อยเปอร์เซ็นต์ ทุกอย่างๆ ร้อยเปอร์เซ็นต์เรียบร้อยหมด พอเสร็จแล้วเท่าไร เท่านั้นปั้งเลย

นอกจากนั้นโรงพยาบาลเขายังส่งแถมมาอุดรมาหาเรา รถพยาบาลเขาส่งมาเลย นี่ก็คือว่าเขาเก็บค่าอะไรเรียบร้อยแล้วใช้ไหม เพราะเราบอกว่าให้ร้อยเปอร์เซ็นต์ทุกอย่าง อย่างนั้นละเราทำอะไร ไม่กลัวว่าจะหมดจะยังอะไร เราไม่กลัว ถ้าเหตุผลลงแล้วมีเท่าไรถึงไหนถึงกันเลย นอกจากเหตุผลไม่ลง มีเท่าไรก็ไม่ให้ ดีไม่ดีดูด้วย คือเอาเหตุผลเป็นสำคัญ ช่วยคนทั่วประเทศไทยเราจำชื่อเขาได้เมื่อไร จำไม่ได้

นี่ละเรื่องธรรม มีธรรมอยู่ที่ไหนจะมีความตายใจ เชื่อถือกัน ไว้วางใจกันได้ในที่นั้นๆ ตลอดส่วนรวม ถ้าต่างคนต่างมีธรรมการงานก็ราบรื่นดีงาม ผลก็ได้เป็นที่พอใจ ถ้ากิเลสเข้าไปตรงไหนแล้ว โอ๊ย กัดแหลกไปเลยนะ กิเลสเข้าไปตรงไหนไว้วางใจกันไม่ได้ ถ้าธรรมแล้วไว้วางใจกันได้เลยตลอด อย่างที่ว่ามากต่อมากที่เราไม่เคยเห็นหน้าเขา ทั้ง ๆ ที่เราช่วยเต็มกำลังมาแล้ว ให้คนของเราเข้าไปติดต่อถึงแล้วเขาจ่ายให้เลยๆ จำหน้าไม่ได้ อย่าวว่าธรรมดา เป็นร้อยๆ ไม่ใช่ร้อยๆ นะ ไม่เคยเห็นหน้ากันแต่น้ำใจถึงกันแล้ว น้ำใจจากทางนี้รับ ทางโน้นก็รับด้วยความยิ้มแย้มแจ่มใส ทางนี้ก็ให้ด้วยความเมตตา น้ำใจอันดีต่ออันดีถึงกันแล้ว เขาจะไม่ลืมจนกระทั่งวันตาย ใช้ไหมละ ตั้งแต่เราลืมหน้าลืมชื่อเขา ตัวเขาเองจะไม่ลืมเรานะ ไม่ลืม พวกนี้ไม่ลืมเรา ทั้งๆ ที่เราลืมหมดเราจำไม่ได้ ที่เราช่วยนี้เราลืมหมด เขาไม่ลืมเรานะ ทั่วประเทศไทยเราช่วยอย่างนั้น

นี่ละน้ำใจ แยกไปทางไหนๆ ไม่มีคำว่าใกล้ว่าไกล ว่าสูงว่าต่ำ ว่าชาติชั้นวรรณะ ถ้าความดีเข้าถึงไหนสนิทกันทันทีๆ คือธรรม ธรรมเข้าถึงไหนสนิทกันทันที ไม่เคยบอกชื่อ บอกเสียง ไม่มีว่าชาติชั้นวรรณะนั้นวรรณะนี้ ไม่มี ความดีเข้าถึงไหนถึงกันเลยเชียว ตายใจกันได้ๆ เป็นอย่างนั้นแหละ พูดแล้วเราก็ออดหัวเราะไม่ได้ มันจะหัวเราะฮาๆ คือโก๋ นี่เห็น

โหมเขาตายใจกับพวกเรา เสียงขันอีกทีก็อยู่ท่ามกลางคน มาชั้นอยู่ตามนี้ เราจันจ้งหันอยู่ เราฟังเสียงไก่มันขัน มันขันอยู่ตามคน ชั้นอยู่ทุกแห่งทุกหนแล้วแต่มันจะขัน ก็ดีอย่างหนึ่ง มันไม่ได้ขึ้นบนหัวคน ขี่รดแล้วชั้นอยู่บนหัว เขายังให้อภัยเรา นี่คือการตายใจ เข้าใจโหม นี่ละธรรมอยู่ที่ไหนเย็น แม้แต่ไก่ก็ไม่กลัว ซอกแซกซิกแซ็กอยู่ได้ทุกแห่ง หมาก็เหมือนกัน ไก่ก็เหมือนกัน พวกสัตว์ก็ยังสามารถตายใจได้ ทำไมคนจะตายใจกันไม่ได้วะ นี่ละเรื่องธรรม ให้ท่านทั้งหลายถือเป็นสำคัญนะ ถ้าอยากไว้วางใจกัน เชื่อถือกัน เคารพนับถือกัน ไม่ว่าชาติ ชั้นวรรณะอยู่ห่างไกลที่สุด ความดีนี้ติดแนบเลย น้ำใจถึงกันบีบถึงกันเลย นั้น

มีความจำเป็นอะไรๆ ให้กันด้วยน้ำใจๆ แล้วจะวิ่งถึงกันเลย ไม่มีชาติชั้นวรรณะ สิ่งนี้ไม่เกิดประโยชน์ สิ่งที่เกิดประโยชน์คือความดีต่อกัน นี่ละให้จำเอาไว้นะ ความตระหนี่ดี เห็นยาวไปที่ไหนแตกนะ เรื่องของกิเลสคือความตระหนี่ดีเห็นยาว ความเห็นแก่ตัว ไปที่ไหน นอกจากไม่ให้เขาแล้วยังจะเอาทำเดียว ไม่ได้ทำนี้จะเอาทำนั้น ทำคดทำโกงทำริดทำไถทุกอย่าง มีทุกอย่างเรื่องของกิเลส มีแต่สร้างพินสร้างไฟเผาไหม้คน เผาไหม้ผู้อื่นทั้งนั้น แต่เรื่องธรรมแล้วไม่มีอย่างนั้น น้ำใจเข้าไปถึงไหนเย็นน้ำถึงกันเลย เป็นอย่างนั้น พวกกันจำ นี่ละการให้ การเสียสละ กับความตระหนี่ดีเห็นยาวเป็นข้าศึกกัน ความตระหนี่ดีเห็นยาวนี้คับแคบ ไปไหนไม่มีญาติมีวงศ์ ไม่มีเพื่อนฝูงทะเลาะ แม้ที่สุดตายนี้คนไปเผาศพหรือหมั้นแหม้มนี้ แสดงให้เห็นว่าคนนี้ ถึงจะเป็นผู้ใหญ่ขนาดไหน คนไปเผาศพไม่มีมาก แสดงว่าน้ำใจคับแคบตีบตัน

คนนี้หนาแน่นไปด้วยผู้คน เผาศพคนนี้เป็นยังงี้ นี่แสดงน้ำใจคือความกว้างขวาง ตายแล้วเขาก็เห็นบุญเห็นคุณเขาก็มา อย่างนั้นละ อยู่ที่น้ำใจนะ อยู่กันด้วยน้ำใจ ยิ่งเมืองไทยเราเป็นเมืองพุทธศาสนา เป็นเมืองมีน้ำใจ ขอให้แสดงต่อกันนะ อย่าไปดูถูกเหยียดหยามกัน ซึ่งเป็นเรื่องเลวร้ายไม่มีใครปรารถนา แม้แต่หมาเขาก็ไม่ชอบเขาไม่พอใจ ไปดูเขาซีหมา จิตใจมันห่อเหี่ยว เหี่ยวห่อ ยิ้มแย้มแจ่มใสคือเอาอะไรให้ มึงกินอะไร พอยื่นให้หางมันตึกตึกๆ นั้นเห็นโหมละ ตั้งแต่หมามันยังรู้จักให้ ทำไมคนจะไม่รู้จักให้ นี่ละน้ำใจให้พากันแสดง

พุทธศาสนาเราไปที่ไหนกว้างขวางไปหมด สนิทสนมกันได้หมดทั่วประเทศ ในประเทศไทยเราก็นิทกกันได้หมดด้วยน้ำใจที่มีต่อกัน ไม่ได้มีเพราะอำนาจแห่งชาติชั้นวรรณะ เย่อหยิ่งจองหองนะ ความเย่อหยิ่งจองหองนั้นเป็นการทำลายจิตใจคนอื่น เขาไม่อยากจะคบค้าสมาคม ถ้าไปก็ดูถูกเขา หาวว่าต่ำต้อยน้อยหน้าอะไรๆ แล้วว่าตัวใหญ่ละซี ตัว

ใหญ่นั้นละตัวเลข นั้นธรรมเป็นอย่างนั้น ใหญ่เล็กไม่สำคัญ ขอให้ความดีเข้าถึงไหนจะยิ้ม
แย้มรับกันเลย นี่คือธรรม จำเอาไว้วันนะ วันนี้เอาแค่นี้ละ

เมื่อวานนี้ทองคำได้ ๑ บาท ๕๐ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๒๑๕ ดอลลาร์

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตาทุกวัน ได้ที่
www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th